

1. תלמוד בבלי מסכת בבא קמא דף כז עמוד א - אדם מועד לעולם, בין שוגג בין מזיד, בין ער בין ישן. סימא את עין חברו, ושיבר את הכלים - משלם נזק שלם.
2. תלמוד בבלי מסכת בבא קמא דף כז עמוד א - המניח את הכד ברה"ר, ובא אחר ונתקל בה ושברה - פטור, ואם הוזק בה - בעל החבית חייב בנזקו.
3. תלמוד בבלי מסכת בבא קמא דף כז עמוד א - ובא אחר ונתקל בה ושברה - פטור. אמאי פטור? איבעי ליה לעיוני ומיזל! אמרי דבי רב משמיה דרב: בממלא רה"ר כולה חביות; שמואל אמר: באפילה שנו; רבי יוחנן אמר: בקרן זוית. אמר רב פפא: לא דיקא מתניתין אלא או כשמואל או כרבי יוחנן, דאי כרב, מאי אריא נתקל? אפילו שבר נמי! אמר רב זביד משמיה דרבא: הוא הדין דאפיל שבר, והאי דקתני נתקל? אידי דבעי למתני סיפא: ואם הוזק בה - בעל חבית חייב בנזקו, דדוקא נתקל, אבל שבר לא, מאי טעמא? הוא דאזיק אנפשיה, קתני רישא נתקל.
4. תוספות מסכת בבא קמא דף כז עמוד א - ושמואל אמר באפילה שנו ... **ולא איבעי ליה לעיוני אנוס הוא** ואע"ג דלעיל (דף כו:) מרבינן אנוס כרצון באדם המזיק מפצע תחת פצע **אנוס גמור לא רבי רחמנא** דהא בירושלמי פוטר אותו שישן ראשון אם הזיק לשני הבא אצלו לישן וכן בהגוזל בתרא (לקמן דף קיב.) גבי הניח להם אביהם פרה שאולה כסבורים של אביהם היא וטבחוה ואכלוה משלמין דמי בשר בזול שכך נהגו אבל מה שהזיקו לא דאנוסין הן ובמתניתין נמי תנן היה בעל חבית ראשון ובעל קורה אחרון דאם עמד בעל חבית ונשברה חבית בקורה פטור ונראה לדקדק דאדם המזיק דמפטר באנוס (משום) שהוא כעין גניבה
5. חידושי הרמב"ן מסכת בבא מציעא דף פב עמוד ב - ומצאתי בתוס' בב"ק (כ"ז ב') שמפרשים אותה משום אדם המזיק, וא"כ למה פטרוהו לדברי האומר אנוס הוא והלא אדם מועד לעולם בין באנוס בין ברצון, והם השיבו שאינו חייב באנוסין גדולים וסמכו אותה מן היר' שאמרו בישן ובא חברו וישן אצלו הוא המועד, **ואי אפשר להעמידה דהתם משום דשני פשע בעצמו**